

„HISZEM HA LÁTOM”

– János 20,24-28 –

„Hiszem, ha látom!” – Gondolod,
nagy érvet mondtál ezzel?
Én hívő emberről tudok,
ki túltesz rajtad ebben.

Így bizonykodott vitázva
a társaival szemben:
„Én még szememnek sem hiszek,
legfeljebb két kezemnek:
annak, mi kézzel fogható,
csodák itt nem teremnek!

Kit oly vitathatatlanul
megölt a rút gonoszság,
az fel nem támad már soha,
nekem ne is papolják!”
De volt hatalma, s van ma is
az Úrnak megjelenni,
s hogy hitet adjon, ebben Őt
nem gátolhatja semmi.

Ő maga győz meg téged is,
a feltámadott Mester,
s bármily hitetlen vagy ma még,
Ő hívővé tesz egyszer.

Balog Miklós

Az igazi ajándék

Ha meglátunk egy szépen becsomagolt ajándékdobozt, leggyakrabban a karácsony mint ünnep és az akkor jellemző ajándékozás jut eszünkbe.

Hogy ki mit képzelt bele, hogy vajon mi lehet a díszes dobozban, az különböző lehet. Sok esetben azt feltételezi, amit ő magának szeretne. Aztán, hogy ez egybeesik-e a doboz által rejtett ajándékkal és hogy milyen érzéseket vált ki a személyből, amikor kibontakozik az ajándék és láthatóvá válik, az is változó.

De mi történik akkor, ha látszólag semmit nem rejt a doboz? Ha nem tudunk kézzel semmit sem kivenni a dobozból, mert úgy tűnik, hogy nincs mit?

Ebben az esetben a lelki szemünkkel kell észre venni az ajándékot és a lelki kezeinkkel kell elfogadni azt.

Ha teljesen kibontjuk a dobozt és kiterítjük azt, akkor egy kereszt alak mutatkozik azáltal.

Nincs is ettől nagyobb ajándék, mint maga a kereszt! Az a kereszt és az az üzenet, amelyre húsvétkor emlékezünk Jézus kereszthalála és feltámadása által.

Az ajándék leggyakrabban összefügg a szeretettel, hiszen akkor adunk valakinek ajándékot, ha szeretjük. Isten is így van/volt ezzel, hogy egyszülött Fia, Jézus Krisztus által adta nekünk a legértékesebb ajándékot, a megváltást, amely mindenki számára ingyen hozzáférhető.

Gyakran mondjuk, hogy mennyire értékes az élet, egészség, megfizethetetlen. Jézus kifizette értünk az árat, megjárta a halált, hogy nekünk már ne kelljen, hanem örök életünk legyen Őáltala. Az Ő kereszthalála és feltámadása által, mert

„Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.”

János 15,13

Ezt tette Jézus értünk, fogadjuk hát el ezt az értékes ajándékot!

Nagy Krisztina

Az igazi szeretet vérzik

Próbáltam készülni a húsvétra az idén is. A böjti időszakban egy külön áhítatos könyvet olvastam, amelynek egy-egy mozzanata megmaradt bennem pl. tudjak elégedett lenni azért, ami van, annak örülni, ne azon rágódjak például, hogy egy 25 pontos tesztből mi volt az a 2 kérdés, amit eltévesztettem.

Úgy érzem, hogy az idő kezd kifolyni a kezem közül. Minden reggel azért imádkozom, hogy az Úr adjon bölcsességet ahhoz, mire is fordítsam az időmet. Rugalmasságra is tanít az Úr nagyon. Van olyan, hogy úgy látom 4-kor befejezem a munkát és utána lesz időm másra is, erre beesik valami fontos munka és a 4-ből hirtelen fél 6 lesz.

Aztán ott vannak a tanulmányaim is: bibliaismereti tesztre készülök, aztán azért imádkozom, hogy az Úr adjon ötletet miből írjam meg a félévi esszét. Amint megvan az ötlet, jön a kutató munka, a sok olvasás, az összefoglalás, majd a saját vélemény hozzáfűzése. Hálas vagyok ezekért, mert kiválthatok ezekkel vizsgákat, de sok időt vesznek igénybe. Felmerült már bennem, hogy kellett ez nekem? Miért vágtam bele? Az összes szabadidőmet elveszi. De az egyik testvér által bátorított az Úr: egyszer vége lesz és utána jobban tudok segíteni testvéreknek a lelki megakadásaikban. Kegyelmes az Úr, tudja mikor van szükségem az ilyen bátorító oldalba lökésre. A tanulmányaim során is érnek olyan impulzusok, amelyek elgondolkodtatnak, segítenek megerősödni a hitemben, jobban megérteni a Bibliát. Az osztálytársaimmal is tudjuk egymást bátorítani, épülni egymás hite által.

A munkahelyi és iskolai dolgaim miatt kevés dologra jut időm. Azért külön szoktam imádkozni, mutassa meg az Úr mire fordítsak időt: inkább egy házira készüljek, vagy írjak meg egy levelet, hívjak fel valakit. Ebben is vezet, hála Neki és békességet ad, amikor egy nap nem foglalkozok az iskolai dolgaimmal a szorító határidők ellenére.

A balesetem óta új fajta szolgálati területet fed fel az Úr, mert a fizikai erőm még nem tért vissza. Jó humorérzéke van az Úrnak, rá tud venni, hogy igenis vegyem fel a telefont annak ellenére, hogy nem szeretek telefonálni. A komfort zónámból sokszor kibillentett. A balesetem során átélt dolgokat is felhasználja arra, hogy másoknak segítsek: erre figyelj oda, ez a folyamat, ne add fel, tarts ki, lesz ez még jobb is, nem olyan vészes a műtét, a gyógytorna sokat segít stb.

Mostanában a fentiek miatt is sokféle gondolat kavargat bennem. Az elmúlt pár vasárnap az igehirdetés 1-1 mondata elgondolkodtatott. Sokszor érzem úgy, hogy elfáradtam, ezért az elfáradt bárány képe nagyon közel áll hozzám. Bátorító volt hallani, hogy a legjobbak is elfáradnak ld Ézs 40:30-31. Ezen kívül a többi bárány képét is megértem. Jó volt elgondolkodni azon, hogy mindnyájan különböző életszakaszokban megtapasztalhatjuk, hogy makacs bárányok vagyunk, vagy éppen elkóboroltunk, esetleg betegek vagyunk. Hála az Úrnak, hogy Ő tudja éppen milyen életszakaszban vagyunk és a megfelelő eszközzel fenyít, visszahúzza Magához, gyógyít vagy felüdít. Ezzel az a célja, hogy a helyreállítás után vezessen a keskeny úton, csak engedjük Neki!

A másik ilyen értékes gondolat az Úr Jézussal töltött idő, az Úrral való személyes kapcsolatunk az igazi öröm forrása. Mostanában úgy tapasztalom, hogy számomra az időm a legértékesebb a sokféle határidő miatt. Olyan, mintha egyszerre legalább 6 tányérral zsonglórködnék és azt várom, mikor fognak egymás után a földre esve összetörni. Ebben nagyon sokat bátorít még mindig a Mt. 6:34 „... elég minden napnak a maga baja.”. Hálas vagyok, amikor a napi csendesség mellett a nagy mókuserékben való futkosás alatt is

megláttatja az Úr, hogyan tudnék Vele időt tölteni a mindennapi dolgaimban is: egy mosoly, egy bátorító szó, egy levél, egy ima.

Azon is gondolkodom, mit is jelent az én élethelyzetemben most, hogy egy szintet lépjek. Valószínű két dolgot is. Az egyik lépés felfelé irányul: egyre inkább hasonlónak válni az Úr Jézushoz, haladni a megszentelődés útján. A másik meg lefelé: kihez kell lehajolnom, kinek kell segítenem. Illetve ott a másik kérdés: amikor úgy érzem, megüresedik a lelkem, akkor azt fel kell tölteni valamivel, de jobb, ha ez inkább Valaki és nem valami olcsó pótszer, pótcselekedet!

Minderre egy áhítatban olvasott egyetlen mondat tette fel a koronát: az igazi szeretet vérzik. Igen, ez a Húsvét lényege. Az Úr Jézus vére kifolyt és ezzel mutatta meg az Ő óriási nagy, önfeláldozó szeretetét. Mutassa meg az Úr, hogy kicsiben, a hétköznapi nagy rohanásaink közepette hogyan tudjuk ezt odaélni azok életében, akikkel találkozunk a munkahelyen vagy a családban.

Sok embernek a mi életünk jelenti a Bibliát. Adja az Úr, hogy a mi tökéletlen módunkon rámutassunk arra, Aki vérzett értünk! Legyen ilyen ne csak a Húsvétünk, hanem az egész életünk!

Lévai Szilvia

A Kereszt

A Gecsemáné kertét olajfák illata hatja át,
Jézus ott vívja gyötrelmes lelki tusáját,
A Golgotán áll a Kereszt, rajta tövis koszorú,
Bünterhem ott marad, félelmem elnémul,

Köszönöm, azt a nagy áldozatot,
Mely a kereszten történt, bűnből szabadulást hozott,
Hogy Istenek megváltott gyermeke lehetek,
Úr Jézus ezt mind Neked köszönhetem.

Kereszten történt szenvedésből, fehér rózsa terem,
Feltámadt Krisztus! itt él a szívemben,
Betegség, járványok, háború körülöttünk,
Biztos pont Jézus! a kereszten alól Hozzád jövünk.

Menyhárt Dánielné

*Szerkesztette: Nagy Krisztina
Belvárosi Baptista Gyülekezet Miskolc, Soltész N.K. u. 46/A.*

